

vsi tisti bodo pogubljeni. Kaj rečeš dragi prijatelj na to? Jaz te vprašam, ljubi „Štajerc“, ali je res, kateri Te čitamo, da bode pogubljeni? Če je temu tako, potem pač ne bode samo mi pogubljeni, pač bo bodejo tudi vsi tisti farji, kateri zlorablja jo hram božji v politiko in ki tudi sami čitajo naš list. Vprašam Vas, dragi Cir-kovčani, ali Vam je povedal misijonar tudi to, da bodejo tisti Damas Macooh in njegovi tovariši, ki so obradli Mater Božjo in ubili človeka, prvi, ki bodejo pljuvali peklenški ogenj na večne čase? Tega Vam ta božji svetnik gotovo ni povedal. Ve uboge misijonske duše, dajte Bogu kar je božjega, „Štajerca“ pa pustite v miru! Dragi „Štajerc“! Ne dvomim, da je g. kaplan Melhijor Zorko „našuntal“ te črne peteline zoper „Štajerca“, ker kakor vemo je naš ljubi „Štajerc“ mnogokrat kaj lepega o tem kaplanu in njegovih prijateljcah prinesel na beli dan. Za zdaj dovolj, ljubi „Štajerc“! Vam pa, dragi Cir-kovčani, kličem: Ne bojte se, ker kateri Vas sodijo, bodo sami sojeni. Tebi pa kličem, dragi „Štajerc“: Imej vedno oestro krtačo in stoj trdno kot skala na mnogo let! Popotnik.

Frauheim. Cenjeni g. urednik! Nad vse najbolj srečni smo Framčani. Dne 25. marca imeli smo političen shod. Govorila sta ljudska odrešenika general-kaplan Korošec in „kmet“ Roškar. Korošec je nad vse najbolj bičal Nemce, „nem-čurje“ in „Štajercijance“ ter rekel, da vsega so le Nemci krivi. Hvalilo se je Piška. Mi dobro vemo, zakaj se gre. Letos bo treba glasove! Poslušalcev je bilo malo. Opaziti je bilo le g. fein-muštara Muršeca in nekaj stárčkov, par žen in otrok. Od vseh krajev nam donajajo podporo. Pri najbolj klerikalni gostilni vidimo na plotu letak, ki vabi na Slivnico. Dne 24. in 25. so baje g. Pišek hauptman „čukov“ eksercirali z „čuki“ „Turke pred Dunajem.“ Kaj, dragi bralci „Štajerca“, nismo li srečni? Ali ni to dosti lepa podpora? Kaj hočemo še več? Oj ti srečna šta-jerska dežela!

Polenšak. Dragi „Štajerc“, kakor ti je že znano, je naš župnik Poplatnik pretečeno leto vedno pridigal, da bo vsak najhujši nečistnik poprej izveličan, kakor tisti, kateri je Ploja volil ali pa „Štajerca“ čital. Ker pa zdaj vidi, da bo skoraj več nezakonskih mater nego zakonskih, tedaj je imel pretečeno nedeljo krščanski nauk, kterega se je udeležilo največ otrok. Tedaj kakor strela iz jasnega neba začel je udrihati po tebi, dragi „Štajerc“, in po naših zapeljanih dekletah, petkrat, s ponovljenimi besedami, da on ni odgovoren za naše „k...e“ in „k...že“, ker nektere so se še celo spotoma iz krčme vlačile. To je bil lep nauk za otroke, kaj ne? Ja ja, g. Poplatnik, mi Vam potrdimo, da niste Vi zapeljali deklet; ali dragi „Štajerc“, kaj ti sodiš, kdo je tisti, kateri je, prvi povzročitelj te hudobije? Tudi te vprašamo, ako ti je znano, kdo je pridigal, da je vekši greh „Štajerca“ čitati, nego nečisto grešiti? Ni še tudi dolgo, da je bil nek mož pri spovedi; kakor je to navada našega Poplatnika, da ga vpraša, koga je volil in koga bo prihodnje volil, je mož odgovoril, da za prihodnjo še ne zna; tedaj mu reče: Te pa voli, če boš samega satana s pekla volil! Evo bila spoved! Več prihodnjč. Farani.

Sv. Barbara v Halozah. Vroč hrepenenje po županskem stolcu občine Gradiša je navdajalo tukajšnega posestnika in novo izvoljenega odbor-nika Franca Šmigoc. Dne 14./III. 1912 se je

vršila volitev obč. predstojnika, ali to človeče je vsled agitacije zamudil čas začetka volitve predstojnika in svetovalcev; v svoji osebnosti si je bil namenil nažgati cigareto; ko pa je videl, da nima nič za opraviti pri nadaljni volitvi radi svoje zamude, potem si je mirno vzel pipico iz žepa, in zapalil mogoče na čast izvoljenemu predstojniku g. Županu. Vnet „slogaš“.

Sv. Barbara v Halozah. (Napa d.) Dne 20./III. 1912 je v noči ob 9. uri napadel gostilničar, mesar in posestnik Anton Reicher sina cerkvenega ključarja Belšak ter mu delil zauš-nice; pri tem je prišel zraven organist Pišler, da bi še tudi on za svojo osebo kaj od Reicherja sprejel; in res mu je ta takoj podel par krep-kih zaušnic, in je pri tem moral njegov havelok dva dni pred gostilno v blati ves razdrapan ležati. Radi prostovoljne delitve zaušnic in cest-nega napada se bode Reicher pred sodnijo zagovarjal. Morda ga bode državni poslanec Brenčič v državnem zboru zagovarjal kot pristaša kleri-kalcev. Živijo klerikalna olika! Navzoči videc.

Bohova. Oh, oh, siromaček vsega usmiljenja vreden, kako je hudo bolan! Trga ga po duši in telesu, zvija se v hudih stiskah, težavah in dvomljivostih, neznosno ga šraufa, stiskuje, šiplje in Bog ve kaj še. V težkih sanjih se premetuje in prevrača na svoji postelji, da kar deske škripajo; vzdihuje v globokih duševnih stiskah, hudi pot ga preliva ter mu rosi duftne rjuhice njegove. Bolan je, bolan, oh oh, in kako hudo bolan! Kaj ga je neki tako hudo prišlo, da v tolikih bolečinah vzdihuje, kaj neki? O moj ljubi „Štajerček“, nič družega, kakor naše — občinske volitve — in koga pa koga, za pet snopov nasmojenih? nobenega drugega kakor njega, no, njega, g. kaplana Baznika iz Hoč! Huj, huj, kako hudo je revček zbolel, ti siromaček siromačni, o joj, joj, joj! Sicer ni moj, ni naš prijatelj ta hudo zboleli g. kaplan-ček, a mi smo kristjanskega usmiljenja polni in smili se nam, smili, „Štajerček“, ti res ne ver-jameš, kako ga bolijo in srbijo naše letošnje občinske volitve. Par mesecev mu te šmentane volitve ne dajo miru ter ga gonijo sem ter tja, okoli in okoli, brez preneheka, brez usmiljenja, kakor desetega brata, čisto blazen burja od hiše do hiše, od volilca do volilca, iz Hoč v Bohovo, iz Bohove v Hoče itd. i. t. naprej. Vaške goske, race majajo z glavicami ter se med seboj pov-prašujejo, kaj mu je neki prišlo, kaj se mu je zmešalo, da g. kaplan Baznik po vasi toliko blazi okoli; nekega ošabnega purančeka, ki si je ravnokar vpregel svojo kočijo ter se ponosno zvozil po dvorišči, je ta volilni nemirnež v svoji neznanjski sili skoraj na smrt pohodil, tako da se je ustrašeni perutnež prav hudo začel kregati nad tem nasilnežem, med tem pa ko je vaški nadkodikod na vrhuncu največjega in viš-jega gonjišča prav srpo zagodernal in zapel: „Kikiriki, že spet štime: Lovi!“ Oberžabjak pa pomoli glavo iz Bohovske luže in zarupne: „Kvak, kvak, kvak, za Bohovčane bo to en žlak“. In naš stari Hektor, vaški štirinogati gmajski nahtvahtar zaničljivo z zadnjimi tacama pobrška po trati, pa zakolne: „Hau, hau, hau, a jaz bi mu že dau.“ Vidiš, ljubi „Štajerček“, tako se imamo zdaj pri nas po vasi in okoli vasi! Tretjega aprila imamo volitve. Če na ta dan ne bo šlo po volji g. kaplana Baznika, potem pa je res zlo lahko mogoče, da nam toti gospodek popolnoma znori. Mogoče pa je tudi, da ga do-vršena volitev pomiri tolikanj, da bo zanaprej

se več brigal za duhovske nego za pos-reči. Baznik, Baznik, kaj pa bo, kaj, če padejo tvoja goreča, plamenčena želja po Bohovski doci — oh joj, oh jomene, Baznik, Baznik, bo potem? — Bohovski dohtar Ničnep

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolcu na Češkem.
 Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerno cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske oblačila.

Novice.

Cenjenim čitateljem naznanjamo, da morali zaradi pomanjkanja prostora v tej vilki nadaljevanje našega podlistka o samoskkih zločinih v Čenstohovi izpustiti. Ga iznesli bodeмо nadaljevanje in konec v prihajajočih številki.

Na Dunaju se porabi vsak dan 900.000 litrov mleka. Kmetje v okolici so večidel v karskih zdrugetah organizirani in oddajajo mlazopet velikim podjetjem na Dunaju.

Družina Rotschild darovala je v dobrodelne namene mestu Witkowitz svoto čez 1 milijon kron.

Grozna rudarska nesreča. V Taganrogu Ruskem so se v rudniku Italijanska razstreljivina. Več kot 50 rudarjev je bilo takoj mrtvo, a čez 100 jih je še sedaj v jami. Ker je čelo v jami tudi goreti, je vsaka rešitev ključena.

Velika povodenj je divjala na Ogrskem. hujše prizadeta je občina Panvola, kjer je od 280 hiš le 40 celih; vse druge hiše je razrušila.

4000 kmetov je spremljalo zadnjič nemškega kmetskega poslanca Franca Kutska zadnjemu počitku. Pogreb je bil veličasten a pokojnik je bil tudi pravi zastopnik kmetske pa politični hujskač à la dr. Korošec Verstovšek.

Železniška nesreča. V bližini postaje Tbnica pri Krakovi trčil je tovorni v osebni. Izpod razvalin razbitih vlakov so potegnili težko in 100 lahko ranjenih. 3 osebe so umrle.

Prav americkansko! Gospa Kati Littin Ergoldsbachu na Bavarskem je pri izkušnji evrola pravilno ubila, razsekala in istotako ja-ter svinjo. Neki americkanski hóteliar jo je kot mesarico sprejel in ji plača letno 2500 kron.

Kmetsko državo se lahko imenuje Dan-kajti vsled kmetov je postala bogata. Dan (Dänemark) je danes skoraj najbogatejša držina na svetu. V 70. in 80. letih prejšnjega stoletja so se pričeli danski kmetje združevati. Ustavili so zadruge za živinorejo, parne majo, prodajalne za puter, društva za razpošiljanje jajc, lastne kralnice, pekarije, pivovarne in mlinske. Da so danski kmetje dospeli na tako visoko stopinjo izobrazbe, zahvaliti se imajo svojim bornim ljudskim šolam, katere je ustanovil pesnik in škof Grundvig. Danes imajo na 11 skem 731 kmetskih visokih šol in 14 kmetskih šol z 475 učitelji in 172 učiteljicami. Ti države podpirani zavodi dajejo mladini kmeti in obenem splošno izobrazbo; dajejo jim tudi ponos in veselje za kmetsko delo. Najbolj ljudje na Danskem prihajajo iz kmetskega stanja. Najplivnejši poslanci so sinovi kmetov. Prejministerski predsednik in vojni minister le vaški učitelj Christensen sta kmetska sinova. Poljedelski minister Ole Hansen je še danes kmet; njegova hčerka se učí gospodarstva nekemu vaškemu kovaču. Minister za notranje zadeve je kmetskega rodu in pokojni finančni minister je bil sin kmetskega ulinarja. Sedaj min. predsednik je učitelj, njegova hčerka učiteljica rokodelstva. In tudi najboljši danski filozofi, pesniki ter umetniki so kmetske krvi. Niti želja je pri tem bogata postala. Pri nas pa klerikalci upirajo, da bi ja ne prišla izobrazba med kmetske vrste in vsak škric zaničuje kmetsko. Zato pa smo pri nazrevni in ubožni državi.

Luna mrknila bode v noči od 1. na 2. aprila. Začelo bode to ob 10. uri 26 minut trajalo do 12. ure 2 minut. Mrknjenje bode majhno; le peti del lune bode zatemnelo.

Atentat na laškega kralja.

Poročali smo že v zadnji številki, da je izvršil neki anarhist poizkušeni umor na italijanskega kralja Viktorja Emanuel. Ko se je ta po cesti peljal, ustrelil je anarhistični zidar Antonio d'Alba iz revolverja. K sreči ni zadel kralja. Pač pa je zadel majorja Lang, ki je službeno kralja spremljal. Mi prinašamo danes sliko ranjenega oficirja in morilca, katerega so takoj prijeli in zaprli.



Der verwundete Major Lang. Der Attentäter Antonio d'Alba. Zum Attentat auf König Viktor Emanuel.